

Šprdzpravodaj č. 62

interní nepravidelník sdružení.

Vychází jednou za uherský měsíc nebo jinak

Sdružení dětí a mládeže pro
volný čas, přírodu a recesi

Ze dne 6. 12. 2004

OBSAH

Pozvánka na Koulovačku aneb	Co je to speleoalpinismus?.....6
Velký vánoční desetiboj.....2	Pár vtípků.....6
Jak probíhala jeskyňářská	Plánované akce.....7
víkendovka.....3	Přihlášky na akci.....7

Před chatou Slonkovkou je vyfocena téměř celá parta z jeskyňářské víkendovky. Naštěstí není poznat kolik bahna si každý veze s sebou domů, ale bylo by fajn, kdyby se s námi někdo podělil o zkušenost, jak to doma vysvětlit a hlavně odstranit nánosy.

Vydává a tiskne Sdružení dětí a mládeže pro volný čas, přírodu a recesi

Duha Studánka, Bartoňova 1489, 547 01 Náchod, tel.: 491 422 301

Určeno výhradně členům a přátelům sdružení. Náklad 75 výtisků.

Připravili: Rolf, Bára D. a další autoři článků a vedoucí akce. Korektura: Alča.

Koulovačka aneb Velký vánoční desetiboj

Sníh zatím ještě nenapadl, ale naše tradiční Koulovačka a vánoce se kvapem blíží. Všude se teď uklízí, peče cukroví a shání dárky. Ale kam se schovat před tímto předvánočním shonem? No přece na hory! Pojeďte si s námi zahrát nejen vánoční hry, zasoutěžit v nejrůznějších předvánočních soutěžích a užít si tu správnou koulovačkovou pohodu se svými kamarády. Jak název akce napovídá, čeká nás spousta náročných i srandovných soutěží, ale také tradiční předštedrovecerní hodokvas a spousta překvapujících a možná šokujících dáreků.

Místo: Krkonoše, Velká Úpa, Javoří důl, chata Sokolka (Elitex Č. Kostelec).

Termín: Od pátku **17. 12. 2004** do neděle **19. 12. 2004**.

Sraz: V pátek **17. 11. v 15:30 hod.** v Náchodě na nádraží u stánku.

Odjezd: V 15:50 hod. autobusem do Trutnova a Velké Úpy.

Návrat: V neděli 19. 12. do Náchoda v 16:52 na vlakové nádraží v Náchodě, odjezd z Krkonoš v 14:00 hod.

Program: Vánoční svíčková hra, velká porce soutěží v předvánočním desetiboji, pokud sněhové podmínky dovolí, tak nás čeká rychlosešup na pytlích a pořádná Koulovačka dosahující chvílemi intenzity velké rvačky, hry v chalupě i venku, předvánoční hodokvas s tradiční ochutnávkou cukroví, dárečky, tradiční černá hodinka a možná i překvapení večera.

Ubytování: Po celou dobu nám bude k dispozici chata Sokolka s možností zimního pobytu včetně kompletního vybavení, možností vaření, sušení věcí apod. Spacáky nejsou potřeba.

Cena: Poplatek za akci je **250,- Kč**. K tomu budeme vybírat **100,- Kč** – jako mimořádný členský příspěvek Duze. Celkem tedy 350,- Kč na celý pobyt. V ceně je zahrnuto vše, včetně ubytování, stravy, dopravy programu apod. Pro nečleny Duhy Studánka je cena stanovena na **450,- Kč**.

Všichni účastníci akcí Duhy Studánka jsou úrazově pojištěni. Účastnický poplatek se bude vybírat při odjezdu.

Přihlásit se do Duhy Studánka může každý, kdo s námi chce jezdit na akci. Členské příspěvky na rok 2005 ve výši 100,- Kč se začínají vybírat již na této akci.

Co s sebou: **VTO** (velmi teplé oblečení – nejlépe 2x), **přezůvky**, **dvoje boty** na ven, pro případ úplného promáčení, rukavice, čepici, teplé oblečení na spaní, **velký pevný igelitový pytel** na sjíždění kopců, nůžky, psací potřeby + pastelky, notýsek, vzorek cukroví na ochutnávkou, tři dortové svíčky, jednu svíčku konzumní (větší), baterku, malý univerzální dárek. Věci si sbalte do jednoho batohu, který se dobře ponese při výstupu na chalupu.

Přihlášení: Přihlásit se můžete nejpozději do 16. 12. 2004 tradičně telefonicky, písemně nebo smskou. Tel. 491 422 301, 603 728 817. Adresa: **Duha Studánka, Bezručova 345, 547 01 Náchod.** V případě, že se budete přihlašovat telefonicky nebo smskou, vezměte podepsanou přihlášku k vlaku.

Akce je vhodná pro všechny.

Jako každý rok nezbývá než doufat, že nám Krakonoš pošle hromady sněhu a my si budeme moci dopřát tu pravou koulovačkovou atmosféru se vším všudy.

Rolfík, Jitka, Bobina, Bob, Šárka, Lenka a Bára

Jak probíhala jeskyňářská víkendovka...

Nejdřív musím říct, že když někdo napíše článek o akci do Šprdzpravodaje, tak mi udělá velkou radost. Myslím, že velkou radost z článku mají pak i všichni, kteří si Šprďák přečtou. Tímto bych tedy rád poděkoval Báře D. za článeček, který napsala. Díky.

Vím, že článeček psala ve vlaku, kde to pořád kodrcá, a že na to neměla moc času, protože bylo potřeba dělat všem ostatním účastujícím zábavný program s hororovými prvky. Dovolím si tedy Bářin článeček mírně rozšířit. Doplním do něj, podle mě, nezbytné a přesto chybějící skutečnosti. Původní Bářin text poznáte tak, že je tištěn skloněným písmem.

Tak tedy:

Tato akce byla super i přesto, že nás na akci bylo docela málo. Jen šest dětí a jeden až pět dospělých, podle situace. Vás, co jste nejeli srdečně litujeme, protože jste opravdu, ale opravdu o hodně přišli. Když jsme, po dlouhé strastiplné cestě se spoustou přestupů, vylezli v Horní Lipové, bylo krásně nasněženo. Vydali jsme se na cestu do naší lesní chaty Slonkovky, ale byla už tma. Když jsme se vydrápali s velkými a těžkými batohy přes kopec a konečně dorazili na chalupu, čekal nás Karel. Ten přijel autem, protože vezl potraviny a nutné vybavení do jeskyní. Karel byl jmenován do funkce hlavního vedoucího akce. Rád se této úlohy zhostil a tak nám rozdělil úkoly. Například nanosit vodu, naštipat dříví, zřídit ledničku v jeho už teď promrzlém autě, ale hlavně „odplšit“ nádobí a vlastně celou kuchyň. Plch nebo spíš plši jsou celoroční-

mi obyvateli chaty a tak si tam dělají rejdy v nádobí i ve skříních. Chlapi dostali „chlapské“ úkoly, ženské dostali úkoly šité na míru právě jim. *Štefan, strašně rád chodil pro vodu*, protože proces nabírání vody nebyl jednoduchý a vyžadoval odpovědný a technický přístup. *Večer přijeli také Ostraváci*, naši speleo-kolegové, kteří nás zítra provedou jeskyněmi. Po večeři a sehraném souboji o hrady, kláštery a louky ve hře Carcassone byl vydán příkaz „jeskyňáři do postele“. No to se ví, že nikdo neposlechl, jak už to v pátek na víkendovkách chodí, tak *jsme do pozdního večera malinko* (spíš hodně) *vyváděli. Štefan si zpíval a* kdo ví, jak zpívá, tak se nebude divit, že *musel jít* za odměnu za své nejen pěvecké projevy *pro vodu*. Já jsem dobrák od kosti, neublížím ani mouše, to všichni vědí, ale bohužel to není způsob, jak uklidnit noční běsnění šesti šilených dětí. Než jsem stačil ukázat svou odvrácenou tvář, *přilítl Karel*, který už nemá tak pevné nervy, *a bylo ticho*.

Ráno po probuzení nám Rolf servíroval rohlíky z vlastní pekárny. Kdo neochutnal na Slonkovce v úžasné troubě rozpečené rohlíky s máslem, ten si neumí představit, jaká je to dobrota. Nedivím se plchům, že tam běhali celí říční za skříněmi omámeni vůněmi rozpečených rohlíků a voňavého čaje. Protože odplšování po takhle vášnivých plších vyžaduje spoustu mycích prostředků a hlavně hodně vody, šel Štefan zase pro vodu. Ne sám, průběžně ho doprovázeli ostatní. Proto aby poznali způsob, jak a kde se voda získává. Hlavní důvod je ten, že vodu má kdo přinést. Po snídani jsme byli proškoleni a poučení o pohybu v jeskyních. Poučení a proškolení jsme si sbalili

bágly s jeskyňářským vybavením, svačinou a pitím a vyrazili jsme k jeskyni. Ustrojeni do jeskyňářského jsme vlezli do jeskyně Rasovny. Všem se nám tam líbilo, obzvlášť v Myší díře. Kdo byl v myši díře a měří víc než metr a půl, tuší, proč se tahle jeskyně jmenuje Rasovna. Přesto ji Štefan prolezl asi čtyřikrát. Postup směrem dolů, na dno jeskyně do hloubky asi 70 metrů, byl o poznání snazší, než výhřez nahoru. Někdy měli výhodu naši menší kolegové, protože neměli problém s tím, aby se vešli do úzkých skulin, ale občas jsou v takovýchto jeskyních větší tělesné proporce výhodou. Například v úzkých šikmých chodbách, s hladkým povrchem, kde se člověk udrží jen tak, že se pořádně nadechne, „zašprajcuje“ a svým tělem vyplní prostor chodby tak, aby držel zahřeznutý mezi stěnami. Během prolézání jsme naštváli asi dva netopýry. Ven jsme vylezli zase jako prasátka, avšak správně řečeno jsme na sobě měli mírné stopy výzkumnického úsilí a tenké až silnější vrstvy naplavenin a krasové výzdoby. Na povrchu rozdělal Rolf malý ohníček za pomoci zbytků karbidu se své svítilny. Karbid je nevyzpytatelný tím, že čím víc ho hasíte vodou, tím víc hoří a tohle byl důkaz, že není na hraní. Po tomto krátkém chemickém pokusu jsme se převlékli, abychom ze sebe udělali zase lidi a část z nás odjela autem na chatu. Někteří jedinci během balení lezli na hromadu s pískem a pak opět špinaví nemohli do auta a museli dojít kus cesty pěšky. Zkrátka Karel nemá auto, do kterého by se vešlo devět špinavců.

Zatímco jsme prolézali podzemí, Karel, druhý Karel a Make nám uvařili vrtule s výtečnou speleologickou omáčkou. Po večeri se nám snažili děti – rošťáci namluvit, že jsou hrozně unavení a šli do postele. Odpočinek trval asi pět minut, pak se postupně rozjžděl brajgl, který tak dobře známe. Karel za námi přišel, že bude překvapení. Oblékli jsme se a po jednom vyrazili po svíčkách do lesa. Došli jsme k Rolfovi a Jirkovi. Tam postupně všichni slavnostně prohlásili, že se jim v jeskyni líbilo a dostali potvrzení plcha Ferdy o úspěšném vhřezu do Rasovny. Potom jsme zase chvíli řádili, během níž Rolf upekl slíbené tradiční jeskyňářské tvarohové buchty. Nemusím popisovat, jak výborné byly čerstvé ještě vlahé buchty, když i rohlíky z té trouby byly úžasné. Buchty jsme natlačili do hlavy, šli vyčistit kly a pospíchali spát. Pochopitelně to s usnutím nemohlo být tak snadné a tak za námi přišel Dan a Karel, že málo zpíváme. Tak jsme zpívali. Po nějaké době nám Štefan v polospánku, když jsme ho budili, říkal, že pro vodu nejde. Ráno holky namazaly vánočky a uvařily kakao. Potom jsme si balili věci a chystali se na odchod. Po několika cvaknutích foťáku jsme se rozloučili s kamarády Ostrováky a vyrazili na vlak. Ta cesta k vlaku (ne)byla strašná. Cestou zpět jsme chvíli povídali, posvačili buřtíky – evergreeny s chlebem a většinu cesty blbli, tancovali, zpívali a dováděli. V Týništi, kde jsme přestupovali, si všichni koupili nějaké bagety a sladké

ovocné pití, které nám urychlilo trávicí proces zakončený ve vlaku na WC.

Musím Vám říct, že jste o moc přišli, ale snad to příště napravíte.

Bára D. a Rolf

Další fotky z akce jsou na www.studanka.duha.cz v sekci „Akce 2004“.

Co je to speleoalpinismus?

Jednou jsem svého kamaráda poprosil, aby mi napsal, co si představuje pod pojmem speleoalpinismus. On, ač jeskyně a jeskyňáření nesnáší, se zamyslel a poslal mi následující soubor činností. Myslím, že to velmi přesně vystihuje celý pojem.

Co to tedy speleoalpinismus je? Slanění? Hluboké slanění? Stoupání? Vysoké stoupání? Kotvení? Uzlování?! Komínování. Plazení úzkým slizkým prostorem. Mentální rozevička při překonávání klaustrofobie. Nakládání lejna do pohotovostního pytlíku. Hlídkání přívodu ke karbidce. Hledání opozdílů. Hledání uprchlíků. Hledání. Ještě jednou kotvení, tentokrát ve visu. Horizontální přejezd. Kónický přejezd směrem dolů... Kónický přejezd směrem nahoru. Kotvení z tyče. Šplhání po provazovém žebříku. Ignorování mokrého a zabahněného oblečení.

A k tomu ještě připsal: Vidiš? Mám o tom samé optimistické představy. Já jsem bohužel ještě nebyl v jeskyni, kde bych něco takového potřeboval. Ale do jeskyně jen tak nevlezu.

Rolfíkův kamarád Ondra P.

Pár vípků

Nejlepší politický vtíp je ten, na který si ještě po deseti letech vzpomenete a tak se mu smějete, až se za mrště popadáte.

Jede řidič nočním městem a najednou ho zastaví policajti. A ten jeden chce všechny doklady. Řidič mu je podá, policajt si je prohlédne a ptá se: "Vaše jméno?" Řidič se nakloní z okýnka a povídá: "A ten, co umí číst, u vás už nedělá?"

Potkají se dva jasnovidci. „Ahoj. Jak se mám?“ „Dobře! A já?“

Na příjmu na psychiatrii se ptá lékař pacienta: „Jak jste se sem dostal? Co Vás přivádí?“ „No, začalo to tím, že jsem se oženil. To jsem nikdy neměl dělat. Vzal jsem si totiž jednu vdovu, co měla dospělou dceru, která se tedy stala mojí nevlastní dcerou. Když přijel na návštěvu můj otec, tak se do ní zamiloval a pak se s ní oženil, takže moje nevlastní dcera teď byla mojí nevlastní matkou. Pak se mé ženě narodil syn, který byl samozřejmě taky tátův švagr, protože to byl bratr jeho manželky. No, jak jsem vám říkal, moje nevlastní dcera byla také mojí nevlastní matkou, takže její malý bratr byl teď i mým strýčkem. No, a z toho taky vyplývá, že moje žena, která je matkou mé nevlastní matky, je také mojí babičkou a já jsem tudíž její vnuk. Ale to není všechno. Protože mám za ženu nevlastní babičku, nejsem jen její manžel a vnuk, ale jsem také svůj dědeček. Teď už chápete, proč jsem tady?“

„Jak se cítíte v nových brýlích?“ „Výborně. Najednou potkávám spousty známých, které jsem neviděl celé roky.“

Plánované akce

Uvádíme pouze termíny a místa konání. Před akcí budou jistě další informace.

25. - 27. 02. 2005 - A braka d'abra + lyžovačka v Janovicích u Trutnova.

- v plánu je lyžování, snowboardování nebo běžkování, navíc kouzlení, čáry a magie.

Velikonoce 2005 - Přechod Orlických hor.

- tradiční jarní náročná turistická akce v horách

květen 2005 - Nikdo neví, kam se jede - cyklistická víkendovka.

- další z cyklistických výletů do neznáma s hrami, soutěžími a tábořením

Přihlášky na akci

Přihláška na akci: Koulovačka 2004

v termínu od 17. 12. do 19. 12. 2004

Závazně přihlašuji své dítě na víkendovou akci Duhy Studánka:

Jméno a příjmení: _____

Datum narození: _____ Zdrav. pojišťovna: _____

Adresa: _____ Telefon: _____

*Sledujeme občas stránky **www.studanka.duha.cz** ?* ANO - NE

Dne: _____ Podpis rodiče: _____

Přihláška na akci: Koulovačka 2004

v termínu od 17. 12. do 19. 12. 2004

Závazně přihlašuji své dítě na víkendovou akci Duhy Studánka:

Jméno a příjmení: _____

Datum narození: _____ Zdrav. pojišťovna: _____

Adresa: _____ Telefon: _____

*Sledujeme občas stránky **www.studanka.duha.cz** ?* ANO - NE

Dne: _____ Podpis rodiče: _____

